

The book of Exodus

שְׁמוֹת

Mishpatim – משפטים

Commentaries at the top of the Aliyot were copied from Wikipedia

Daily Zohar Edition
Free for distribution as is, not for profit

Memorial page

For the soul elevation of

**Lazar ben
Manya**

לעילוי נשמת
רב יחיאל הלל בן רב יעקב

לעילוי נשמת
יוכבד הענא בת חיים יהושע
פאליק

For the soul elevation of
**Shayna Mindel bat
Rav Yechiel Hillel**

לעילוי נשמת
יחיה בן חיים

לעילוי נשמת
יהודית בת נחמיה

Chapter: 21

1. וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשֶׂים לִפְנֵיהֶם:
1. Now these are the ordinances which thou shalt set before them.
2. כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שְׁשֵׁי שָׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעַת יָצָא לְזוֹפְשֵׁי זָנָם:
2. If thou buy a Hebrew servant, six years he shall serve; and in the seventh he shall go out free for nothing.
3. אִם-בָּנָפוּ יָבֵא בְנָפוּ יֵצֵא אִם-בְּעַל אִשָּׁה הוּא וַיִּצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ:
3. If he come in by himself, he shall go out by himself; if he be married, then his wife shall go out with him.
4. אִם-אֲדָנָיו יִתֶּן-לוֹ אִשָּׁה וַיִּלְדָּה-לוֹ בָּנִים אִו בָּנוֹת הָאִשָּׁה וַיִּלְדֶּינָה תִהְיֶה לְאֲדֹנָיָהּ וְהוּא יֵצֵא בְנָפוּ:
4. If his master give him a wife, and she bear him sons or daughters; the wife and her children shall be her master's, and he shall go out by himself.
5. וְאִם-אָמַר יֹאמֵר הָעֶבֶד אֶהְבֵּתִי אֶת-אֲדֹנָי אֶת-אִשְׁתִּי וְאֶת-בָּנָי לֹא יֵצֵא זֹפְשֵׁי:
5. But if the servant shall plainly say: I love my master, my wife, and my children; I will not go out free;
6. וְהִגִּישׁוּ אֲדָנָיו אֶל-הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוּ אֶל-הַדָּלֶת אוֹ אֶל-הַמְּזוּזָה וְרִצַּע אֲדָנָיו אֶת-אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוּ לְעַלְמִם: (ס)
6. then his master shall bring him unto God, and shall bring him to the door, or unto the door-post; and his master shall bore his ear through with an awl; and he shall serve him for ever.
7. וְכִי-יִמְכַר אִישׁ אֶת-בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תִצָּא כִצְאֵת הָעֶבְדִּים:
7. And if a man sell his daughter to be a maid-servant, she shall not go out as the men-servants do.
8. אִם-רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיָהּ אֲשֶׁר-(לֹא) לוֹ יַעֲרָה וְהִפְדָּהּ לְעַם זָכָרִי לֹא-יִמְשַׁל לְמַכְרָהּ בְּבָנָיו-בָּהּ:
8. If she please not her master, who hath espoused her to himself, then shall he let her be redeemed; to sell her unto a foreign people he shall have no power, seeing he hath dealt deceitfully with her.
9. וְאִם-לִבָּנוּ יִיעָרְנָה כְּמִשְׁפֹּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה-לָּהּ:
9. And if he espouse her unto his son, he shall deal with her after the manner of daughters.
10. אִם-אֲזָוַרְתָּ יִקְזֹז-לוֹ שִׂאֲרָהּ כְּסוֹתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגָּרַע:

10. If he take him another wife, her food, her raiment, and her conjugal rights, shall he not diminish.

11. ואם-שִׁלְשׁ-אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וַיֵּצֵאָהּ וּזְנָם אִין כֶּסֶף: (ס)

11. And if he do not these three unto her, then shall she go out for nothing, without money.

12. מִכָּה אִישׁ וּמוֹת מוֹת יוּמוֹת:

12. He that smiteth a man, so that he dieth, shall surely be put to death.

13. וְאִשֶּׁר לֹא עָדָה וְהָאֱלֹהִים אָנָּה לְיָדוֹ וְשִׁמֹּתִי לָּהּ מִקּוֹם אֲשֶׁר יָנוֹס עָמָה: (ס)

13. And if a man lie not in wait, but God cause it to come to hand; then I will appoint thee a place whither he may flee.

14. וְכִי-יָדָד אִישׁ עַל-רֵעֵהוּ לְהַרְגוֹ בְּעֶרְוָה מֵעַם מוֹדוֹי תִּקְוֹנוֹ לְמוֹת: (ס)

14. And if a man come presumptuously upon his neighbour, to slay him with guile; thou shalt take him from Mine altar, that he may die.

15. וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמוֹת: (ס)

15. And he that smiteth his father, or his mother, shall be surely put to death.

16. וְגָנַב אִישׁ וּמָכְרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמוֹת: (ס)

16. And he that stealeth a man, and selleth him, or if he be found in his hand, he shall surely be put to death.

17. וּמִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמוֹת: (ס)

17. And he that curseth his father or his mother, shall surely be put to death.

18. וְכִי-יִרִיבוּ אַנְשִׁים וְהָכָה-אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְּאֲגָרֶף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב:

18. And if men contend, and one smite the other with a stone, or with his fist, and he die not, but keep his bed;

19. אִם-יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּזּוּיָן עַל-מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמִּכָּה רַק שְׂבִיתוֹ יִתֵּן וְרָפָא: (ס)

19. if he rise again, and walk abroad upon his staff, then shall he that smote him be quit; only he shall pay for the loss of his time, and shall cause him to be thoroughly healed.

—◆— Aliya: Levi-Gevurah-Isaac —◆—

20. וְכִי-יִכֶּה אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ אוֹ אֶת-אִמּוֹתוֹ בְּשִׁבְטוֹ וּמוֹת תָּזוּת יָדוֹ נָקָם וְנָקָם:

20. And if a man smite his bondman, or his bondwoman, with a rod, and he die under his hand, he shall surely be punished.

21. אך אם-יום או יומים יעבד לא יקם כי כספו הוא: (ס)

21. Notwithstanding if he continue a day or two, he shall not be punished; for he is his money.

22. וכי-ינצו אנשים ונגפו אשה הרה וינצאו ילדיה ולא יהיה אסון עזושי יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בכללים:

22. And if men strive together, and hurt a woman with child, so that her fruit depart, and yet no harm follow, he shall be surely fined, according as the woman's husband shall lay upon him; and he shall pay as the judges determine.

23. ואם-אסון יהיה ונתתה נפש תנות נפשי:

23. But if any harm follow, then thou shalt give life for life,

24. עין תנות עין שן תנות שן יד תנות יד רגל תנות רגל:

24. eye for eye, tooth for tooth, hand for hand, foot for foot,

25. כויה תנות כויה פצע תנות פצע זבורה תנות זבורה: (ס)

25. burning for burning, wound for wound, stripe for stripe.

26. וכי-יכה איש את-עין עבדו או-את-עין אמתו ושונתה לזופשי ישלחונו תנות עינו:

26. And if a man smite the eye of his bondman, or the eye of his bondwoman, and destroy it, he shall let him go free for his eye's sake.

27. ואם-ישן עבדו או-ישן אמתו יפיל לזופשי ישלחונו תנות עינו: (ס)

27. And if he smite out his bondman's tooth, or his bondwoman's tooth, he shall let him go free for his tooth's sake.

28. וכי-יגזו שור את-איש או את-אשה ומת סקול וסקל השור ולא יאכל את-בשרו ובעל השור נקי:

28. And if an ox gore a man or a woman, that they die, the ox shall be surely stoned, and its flesh shall not be eaten; but the owner of the ox shall be quit.

29. ואם שור נגזו הוא מהתמל שלשם והועד בבקליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור וסקל וגם-בעליו יומת:

29. But if the ox was wont to gore in time past, and warning hath been given to its owner, and he hath not kept it in, but it hath killed a man or a woman; the ox shall be stoned, and its owner also shall be put to death.

30. אם-כפר יושנת עליו ונתן פדן נפשו ככל אשר-יושת עליו:

30. If there be laid on him a ransom, then he shall give for the redemption of his life whatsoever is laid upon him.

31. או-בן יגזו או-בת יגזו כמשפט הזה יעשה לו:

31. Whether it have gored a son, or have gored a daughter, according to this judgment shall it be done unto him.

32. אם-עֶבֶד יִגְזוּ הַשְּׂוֹר אוֹ אִמָּה כֶּסֶף | שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶלִים יִתֵּן לְאֲדֹנָיו וְהַשְּׂוֹר יִסָּקֵל: (ס)

32. If the ox gore a bondman or a bondwoman, he shall give unto their master thirty shekels of silver, and the ox shall be stoned.

33. וְכִי-יִפְתּוּז אִישׁ בּוֹר אוֹ כִי-יִכְרֶה אִישׁ בַּר וְלֹא יִכְסֶּנּוּ וַיִּנְפֹּל-שָׂמָּה שְׂוֹר אוֹ זֶמְרֹר:

33. And if a man shall open a pit, or if a man shall dig a pit and not cover it, and an ox or an ass fall therein,

34. בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף יָשׁוּב לְבַעְלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה-לוֹ: (ס)

34. the owner of the pit shall make it good; he shall give money unto the owner of them, and the dead beast shall be his.

35. וְכִי-יִנָּס שְׂוֹר-אִישׁ אֶת-שְׂוֹר רֵעֵהוּ וּבָמָת וּמָכְרוּ אֶת-הַשְּׂוֹר הַחַי וְזָצוּ אֶת-כֶּסְפוֹ וְגַם אֶת-הַמֵּת יִזְדָּוּ:

35. And if one man's ox hurt another's, so that it dieth; then they shall sell the live ox, and divide the price of it; and the dead also they shall divide.

36. אוֹ זֹדַעַ כִּי שְׂוֹר נִגְזַז הוּא מִתְמוּל שְׁלֵשִׁים וְלֹא יִשְׁמְרוּ בְּעַלְיוֹ שְׁלָם יִשְׁלַם שְׂוֹר תְּנוּזַת הַשְּׂוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה-לוֹ: (ס)

36. Or if it be known that the ox was wont to gore in time past, and its owner hath not kept it in; he shall surely pay ox for ox, and the dead beast shall be his own.

37. כִּי יִגָּנֵב-אִישׁ שְׂוֹר אוֹ-שֵׂה וּטְבֹזוּ אוֹ מָכְרוּ זֹמַשְׂהָ בְּקָר יִשְׁלַם תְּנוּזַת הַשְּׂוֹר וְאַרְבַּע-צֹאן תְּנוּזַת הַשֵּׂה:

37.

Chapter: 22

1. אם-בְּמוֹזְזֵת יִמָּצֵא הַגָּנֵב וְהִכָּה וּבָמָת אִין לוֹ דָּמִים:

1. (21:37) If a man steal an ox, or a sheep, and kill it, or sell it, he shall pay five oxen for an ox, and four sheep for a sheep.

2. אם-אֶרְוֹזָה הַשְּׂמִישׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שְׁלָם יִשְׁלַם אִם-אִין לוֹ וְנִמְכַר בְּגָנְבָתוֹ:

2. (22:1) If a thief be found breaking in, and be smitten so that he dieth, there shall be no bloodguiltiness for him.

3. אם-הַמָּצֵא תְּמִצָּא בְיָדוֹ הַגָּנְבָה מִשְׂוֹר עַד-זֶמְרֹר עַד-שֵׂה זֹמִים שְׁנַיִם יִשְׁלַם: (ס)

3. (22:2) If the sun be risen upon him, there shall be bloodguiltiness for him--he shall make restitution; if he have nothing, then he shall be sold for his theft.

Aliya: Third-Tiferet-Jacob

4. כִּי יִבְעַר-אִישׁ שְׂדֵה או-כֶּרֶם וְשָׂלוּז אֶת- (בעירה) בְּעִירוֹ וּבְעַר בְּשֵׂדֵה אֲנָזָר בִּמְיֻטָּב שְׂדֵהוּ וּבִמְיֻטָּב כְּרָמוֹ יִשְׁלַם: (ס)

4. (22:3) If the theft be found in his hand alive, whether it be ox, or ass, or sheep, he shall pay double.

5. כִּי-תֵצֵא אִישׁ וּמִצְאָה קִצִּים וְנֶאֱכַל גְּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשְּׂדֵה שְׁלָם יִשְׁלַם הַמְּבַעֵר אֶת-הַבְּעֵרָה: (ס)

5. (22:4) If a man cause a field or vineyard to be eaten, and shall let his beast loose, and it feed in another man's field; of the best of his own field, and of the best of his own vineyard, shall he make restitution.

6. כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ כֶּסֶף או-כִּלִּים לְשִׁמּוֹר וְגָנַב מִבַּיִת הָאִישׁ אִם-יִמָּצֵא הַגָּנֵב יִשְׁלַם שְׁנַיִם:

6. (22:5) If fire break out, and catch in thorns, so that the shocks of corn, or the standing corn, or the field are consumed; he that kindled the fire shall surely make restitution.

7. אִם-לֹא יִמָּצֵא הַגָּנֵב וְנִקְרַב בְּעַל-הַבַּיִת אֶל-הָאֱלֹהִים אִם-לֹא שְׂלוּז יָדוֹ בַּמִּלְאכָת רֵעֵהוּ:

7. (22:6) If a man deliver unto his neighbour money or stuff to keep, and it be stolen out of the man's house; if the thief be found, he shall pay double.

8. עַל-כָּל-דְּבַר-פְּשִׁיעַ עַל-שׂוֹר עַל-זִמּוֹר עַל-שֵׁה עַל-שִׁלְמָה עַל-כָּל-אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי-הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֵא דְבַר-שְׁנִיָּהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַן אֱלֹהִים יִשְׁלַם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ: (ס)

8. (22:7) If the thief be not found, then the master of the house shall come near unto God, to see whether he have not put his hand unto his neighbour's goods.

9. כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ זִמּוֹר או-שׂוֹר או-שֵׁה וְכָל-בְּהֵמָה לְשִׁמּוֹר וּמָת או-זֶשֶׁבֶר או-נִשְׁבָּה אִין רֵאָה:

9. (22:8) For every matter of trespass, whether it be for ox, for ass, for sheep, for raiment, or for any manner of lost thing, whereof one saith: 'This is it,' the cause of both parties shall come before God; he whom God shall condemn shall pay double unto his neighbour.

10. שְׁבַעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם-לֹא שְׂלוּז יָדוֹ בַּמִּלְאכָת רֵעֵהוּ וְלָקָזוּ בְּעַלְיוֹ וְלֹא יִשְׁלַם:

10. (22:9) If a man deliver unto his neighbour an ass, or an ox, or a sheep, or any beast, to keep, and it die, or be hurt, or driven away, no man seeing it;

11. ואם-גָּנַב יִגָּנַב בְּעַמּוֹ יִשְׁלַם לְבַעְלָיו:

11. (22:10) the oath of YHVH shall be between them both, to see whether he have not put his hand unto his neighbour's goods; and the owner thereof shall accept it, and he shall not make restitution.

12. אם-טָרַף יִטָּרַף וּבִאָהוּ עַד הַטְּרֵפָה לֹא יִשְׁלַם: (ס)

12. (22:11) But if it be stolen from him, he shall make restitution unto the owner thereof.

13. וכי-יִשְׁאֵל אִישׁ בְּעַמּוֹ רָעָהוּ וְנִטְבָּר או-בְּמַת בְּעַלְיוֹ אִין-עָמוּ שְׁלָם יִשְׁלַם:

13. (22:12) If it be torn in pieces, let him bring it for witness; he shall not make good that which was torn.

14. אם-בְּעַלְיוֹ עָמוּ לֹא יִשְׁלַם אם-שָׁכַר הוּא בָּא בְּשָׁכְרוֹ: (ס)

14. (22:13) And if a man borrow aught of his neighbour, and it be hurt, or die, the owner thereof not being with it, he shall surely make restitution.

15. וכי-יִפְתֶּה אִישׁ בְּתוֹכָהּ אֲשֶׁר לֹא-אֶרְשָׁה וְשָׁכַב עִמָּהּ בְּהָרַחֵץ וּבְהִרְגָהּ לָאֵשָׁה:

15. (22:14) If the owner thereof be with it, he shall not make it good; if it be a hireling, he loseth his hire.

16. אם-מֵאֵן וּמֵאֵן אֲבִיָּה לְתַתָּהּ לָאֵסֵף יִשְׁקַל כְּמוֹהָר הַבְּתוֹקֹת: (ס)

16. (22:15) And if a man entice a virgin that is not betrothed, and lie with her, he shall surely pay a dowry for her to be his wife.

17. מִכְשֵׁפָה לֹא תוֹזִיָּה: (ס)

17. (22:16) If her father utterly refuse to give her unto him, he shall pay money according to the dowry of virgins.

18. כָּל-שָׁכַב עִם-בְּהֵמָה מוֹת יוֹמָת: (ס)

18. (22:17) Thou shalt not suffer a sorceress to live.

19. זָבִיז לְאֵלֹהִים יוֹזֵרִם בְּלַתִּי לִיהוּדָה לְבָדָו:

19. (22:18) Whosoever lieth with a beast shall surely be put to death.

20. וְגַר לֹא-תִנְזָה וְלֹא תִלְוֶנָהוּ כִּי-גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:

20. (22:19) He that sacrificeth unto the gods, save unto YHVH only, shall be utterly destroyed.

21. כָּל-אֲלֻמָּנָה וְיִתּוֹם לֹא תַעֲזוֹן:

21. (22:20) And a stranger shalt thou not wrong, neither shalt thou oppress him; for ye were strangers in the land of Egypt.

22. אם-עָנָה תַעֲנֶנָה אֹתוֹ כִּי אם-צָעַק יִצְעַק אֵלַי שָׁמַע אֲשָׁמַע צַעֲקָתוֹ:

22. (22:21) Ye shall not afflict any widow, or fatherless child.

23. וְזָרָה אֲפִי וְהִרְגֵתִי אֶתְכֶם בְּזוֹרֵב וְהָיוּ נְשִׁיכֶם אֲלֻמָּנוֹת וּבְנֵיכֶם יִתְמָיִם:

(ס)

23. (22:22) If thou afflict them in any wise--for if they cry at all unto Me, I will surely hear their cry--

24. אִם-כֶּסֶף | תִּלְוֶה אֶת-עַבְדִּי אֶת-הָעֶזְרִי עִמָּךְ לֹא-תִהְיֶה לוֹ כְּנִשְׂאָה לֹא-תִשְׁיָבוֹן עָלָיו נִשְׂאָה:

24. (22:23) My wrath shall wax hot, and I will kill you with the sword; and your wives shall be widows, and your children fatherless.

25. אִם-זָוָבֶל תִּזְוָבֶל שְׁלֹמֹת רֵעֶךָ עַד-כֵּן הַשְּׂמֵשׁ תִּשְׁיָבְנוּ לוֹ:

25. (22:24) If thou lend money to any of My people, even to the poor with thee, thou shalt not be to him as a creditor; neither shall ye lay upon him interest.

26. כִּי הוּא (כסותה) כְּסוּתוֹ לְבַדָּהּ הוּא שְׂמֹלֶתוֹ לְעָרוֹ בְּמִה יִשְׁכַּב וְהָיָה כִּי-יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי-זָוָן אָנִי: (ס)

26. (22:25) If thou at all take your neighbour's garment to pledge, thou shalt restore it unto him by that the sun goeth down;

— **Aliya: Fourth-Netzach-Moses** —

27. אֲלֵהִים לֹא תִקְלָל וְנִשְׂאָה בְעַמְּךָ לֹא תֵאָר:

27. (22:26) for that is his only covering, it is his garment for his skin; wherein shall he sleep? and it shall come to pass, when he crieth unto Me, that I will hear; for I am gracious.

28. מִלְּאֲתֶרָה וּדְמִיעָךְ לֹא תֵאָנֹר בְּכֹר בְּנֶיךָ תִתֵּן-לִי:

28. (22:27) Thou shalt not revile God, nor curse a ruler of your people.

29. כִּן-תַּעֲשֶׂה לְשִׁרְךָ לְצִאֲנָה שְׂבַעַת יָמִים יִהְיֶה עִם-אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִתְּנוּ-לִי:

29. (22:28) Thou shalt not delay to offer of the fulness of your harvest, and of the outflow of your presses. The first-born of your sons shalt thou give unto Me.

30. וְאֲנִשֵׁי-קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבֶשֶׂר בְּשָׂרָה טָרְפָה לֹא תֹאכְלוּ לְכָלֵב תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ: (ס)

30. (22:29) Likewise shalt thou do with thine oxen, and with your sheep; seven days it shall be with its dam; on the eighth day thou shalt give it Me.

Chapter: 23

1. לֹא תִשָּׂא שִׁמְעַע שְׂוֵא אֶל-תְּשֻׁת יָדְךָ עִם-רָשָׁע לְהִיֵּת עֵד זָוָם:

1. Thou shalt not utter a false report; put not your hand with the wicked to be an unrighteous witness.

2. לֹא-תִהְיֶה אֲזוּרֵי-רַבִּים לְרַעַת וְלֹא-תַעֲנֶה עַל-רַב לְנִטַּת אֲזוּרֵי רַבִּים לְהַטָּת:

2. Thou shalt not follow a multitude to do evil; neither shalt thou bear witness in a cause to turn aside after a multitude to pervert justice;
3. וְדָל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבוֹ: (ס)
3. neither shalt thou favour a poor man in his cause.
4. כִּי תִפְגַּע שׂוֹר אִיבֶךָ אֹדוּמָרוּ תֵּלְגָה הָשִׁיב תְּשִׁיבֵנּוּ לוֹ: (ס)
4. If thou meet thine enemy's ox or his ass going astray, thou shalt surely bring it back to him again.
5. כִּי-תִרְאֶה זֶמְזֵם שֶׁנֶּאֱמָר רִבֵּן תְּנוּת מִשְׂאוֹ וְזָדְלָת מִעֲזֹב לוֹ עֲזֹב תֵּעֲזֹב עִמּוֹ: (ס)
5. If thou see the ass of him that hateth thee lying under its burden, thou shalt forbear to pass by him; thou shalt surely release it with him.

 Aliya: Fifth-Hod-Aaron

6. לֹא תִטֶּה מִשְׁפַּט אֲבִינֶךָ בְּרִיבוֹ:
6. Thou shalt not wrest the judgment of your poor in his cause.
7. מִדְּבַר-שִׁקָּר תִּירוּקָה וְנָקִי וְצַדִּיק אַל-תִּהְרֵג: כִּי לֹא-אֲצַדִּיק רְשָׁעִי:
7. Keep thee far from a false matter; and the innocent and righteous slay thou not; for I will not justify the wicked.
8. וְשִׁזְזָה לֹא תִקְחוּ כִּי הַשִּׁזְזָה יַעֲזֹר פְּקוּזִים וְיִסְלַף דְּבַר צַדִּיקִים:
8. And thou shalt take no gift; for a gift blindeth them that have sight, and perverteth the words of the righteous.
9. וְגֵר לֹא תִלְוִיץ וְאַתֶּם יֹדְעֵתֶם אֶת-נַפְשׁ הַגֵּר כִּי-גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
9. And a stranger shalt thou not oppress; for ye know the heart of a stranger, seeing ye were strangers in the land of Egypt.
10. וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת-אֲרִצְךָ וְאַסַּפְתָּ אֶת-תְּבוּאָתָה:
10. And six years thou shalt sow your land, and gather in the increase thereof;
11. וְהַשְּׁבִיעֹת תִּשְׁמַטְנָה וְנִטְשֶׁתָּה וְאָכְלוּ אֲבִינֵי עַמְּךָ וְיִתְּרֵם תֹּאכְלוּ זֵית הַשְּׂדֵה כֹּן-תַעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְאִיתָה:
11. but the seventh year thou shalt let it rest and lie fallow, that the poor of your people may eat; and what they leave the beast of the field shall eat. In like manner thou shalt deal with your vineyard, and with your oliveyard.
12. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׂוֹרְךָ וְזֶמְזֵם וְיִנְפֹשׂ בֵּין-אֲמֹתֶךָ וְהַגֵּר:
12. Six days thou shalt do your work, but on the seventh day thou shalt rest; that thine ox and thine ass may have rest, and the son of your handmaid, and the stranger, may be refreshed.

21. Take heed of him, and hearken unto his voice; be not rebellious against him; for he will not pardon your transgression; for My name is in him.

22. כִּי אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֶדְבָר וְאִיבַתִּי אֶת-אֱלֹהֶיךָ וְצָרְתִי אֶת-צָרֶיךָ:

22. But if thou shalt indeed hearken unto his voice, and do all that I speak; then I will be an enemy unto thine enemies, and an adversary unto thine adversaries.

23. כִּי-יֵלֶךְ מִלְּאֲכִי לְפָנֶיךָ וְהִבִּיאֶךָ אֶל-הָאֲמֹרִי וְהַחִיטִי וְהַפְּרִזִי וְהַכְּנַעֲנִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהַכְּזוּדִיתִי:

23. For Mine angel shall go before thee, and bring thee in unto the Amorite, and the Hittite, and the Perizzite, and the Canaanite, the Hivite, and the Jebusite; and I will cut them off.

24. לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבָדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּבְּעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרַסְתָּם וְשִׁבַרְתָּם וְשִׁבַרְתָּם מִצְבֹּתֵיהֶם:

24. Thou shalt not bow down to their gods, nor serve them, nor do after their doings; but thou shalt utterly overthrow them, and break in pieces their pillars.

25. וְעַבַדְתֶּם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבָרַךְ אֶת-לֶזְמוֹנְךָ וְאֶת-מִימֶיךָ וְהִסְרֹתִי מִזִּמְתְּךָ מִקֶּרְבְּךָ: (ס)

25. And ye shall serve YHVH your God, and He will bless your bread, and your water; and I will take sickness away from the midst of thee.

 Aliya: Seventh-Malchut-King David

26. לֹא תִהְיֶה מִשְׁכַּלָּה וְעֵקֶרֶת בְּאַרְצֶךָ אֶת-מִסְפַּר יְמֶיךָ אֲמַלֵּא:

26. None shall miscarry, nor be barren, in your land; the number of your days I will fulfil.

27. אֶת-אִימֹתַי אֲשַׁלֵּחַ לְפָנֶיךָ וְהִבַּתִּי אֶת-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר תָּבֹא בָהֶם וְנָתַתִּי אֶת-כָּל-אֱיֹבָיִךְ אֶלֶיךָ עֶרְף:

27. I will send My terror before thee, and will discomfit all the people to whom thou shalt come, and I will make all thine enemies turn their backs unto thee.

28. וְשִׁלַּחְתִּי אֶת-הַצְּרָעָה לְפָנֶיךָ וְגָרְשָׁה אֶת-הַחִוִּי אֶת-הַכְּנַעֲנִי וְאֶת-הַחִיטִי מִלְּפָנֶיךָ:

28. And I will send the hornet before thee, which shall drive out the Hivite, the Canaanite, and the Hittite, from before thee.

29. לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפְּנֵיךָ בְּשָׁנָה אֶזְזֹת פֶּן-תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׂמֹמָה וְרַבָּה עָלֶיךָ זִמָּת הַשָּׂדֶה:

29. I will not drive them out from before thee in one year, lest the land become desolate, and the beasts of the field multiply against thee.

30. בַּעֲטַת מַעַט מֵעַט אֶגְרֹשְׁנֶם מִפְּנֵיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וַיִּזְוָלְתָּ אֶת-הָאָרֶץ:

30. By little and little I will drive them out from before thee, until thou be increased, and inherit the land.

31. וְשֵׂתִי אֶת-גְּבֻלְךָ מִיַּם-סוּף וְעַד-יָם פְּלִשְׁתִּים וּבַמִּדְבָּר עַד-הַנָּהָר כִּי אֶתֶּן בְּיַדְכֶם אֶת יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ וְגִרְשִׁיתֶמוּ מִפְּנֵיךָ:

31. And I will set your border from the Red Sea even unto the sea of the Philistines, and from the wilderness unto the River; for I will deliver the inhabitants of the land into your hand; and thou shalt drive them out before thee.

32. לֹא-תִכְרַת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית:

32. Thou shalt make no covenant with them, nor with their gods.

33. לֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרְצְךָ פֶּן-יִזְוָטִיאוּ אֶתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כִּי-יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ: (ס)

33. They shall not dwell in your land--lest they make thee sin against Me, for thou wilt serve their gods--for they will be a snare unto thee.

Chapter: 24

1. וְאֶל-מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶה אֵל-יְהוָה אֶתְּךָ וְאַהֲרֹן נָדָב וְאַבִּיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּוּוּיֶתֶם מֵרֶוֶק:

1. And unto Moses He said: 'Come up unto YHVH, thou, and Aaron, Nadab, and Abihu, and seventy of the elders of Israel; and worship ye afar off;

2. וְנֹשֵׂא מִשְׁה לְבַדּוֹ אֵל-יְהוָה וְהֵם לֹא יֵגֶשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ:

2. and Moses alone shall come near unto YHVH; but they shall not come near; neither shall the people go up with him.'

3. וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים וַיִּעַן כָּל-הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה:

3. And Moses came and told the people all the words of YHVH, and all the ordinances; and all the people answered with one voice, and said: 'All the words which the Lord hath spoken will we do.'

4. וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיָּבֵן מִזְבֵּחַ תְּזוּת הָהָר וַיִּשְׁתִּים עֹשֶׂרָה מִצִּבָּה לְעֹשִׂים עֹשֶׂר שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל:

4. And Moses wrote all the words of YHVH, and rose up early in the morning, and builded an altar under the mount, and twelve pillars, according to the twelve tribes of Israel.

5. וַיִּשְׁלַח אֶת-נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זָבָחִים עֲלֵמִים לַיהוָה פָּרִים:

5. And he sent the young men of the children of Israel, who offered burnt-offerings, and sacrificed peace-offerings of oxen unto YHVH.

6. ויקח משה וזָצִי הַדָּם וישם באֲנָת וזָצִי הַדָּם זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ:
 6. And Moses took half of the blood, and put it in basins; and half of the blood he dashed against the altar.
7. ויקח סֵפֶר הַבְּרִית ויקרא באָזְנֵי הָעָם ויאמרוּ כָּל אִשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע:
 7. And he took the book of the covenant, and read in the hearing of the people; and they said: 'All that YHVH hath spoken will we do, and obey.'
8. ויקח משה אֶת-הַדָּם ויזָרַק עַל-הָעָם ויאמר הִנֵּה הֵם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
 8. And Moses took the blood, and sprinkled it on the people, and said: 'Behold the blood of the covenant, which YHVH hath made with you in agreement with all these words.'
9. ויעל משה ואהרן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים בְּזִמְתֵי יִשְׂרָאֵל:
 9. Then went up Moses, and Aaron, Nadab, and Abihu, and seventy of the elders of Israel;
10. ויראו את אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ותחת רגְלָיו כַּמַּעֲשֵׂה לַבְּנֵי הַסַּפִּיר וּכְעָצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר:
 10. and they saw the God of Israel; and there was under His feet the like of a paved work of sapphire stone, and the like of the very heaven for clearness.
11. וְאֵל-אֲזִיקַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלוּ יָדוֹ וַיִּזְוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ:
 (ס)
 11. And upon the nobles of the children of Israel He laid not His hand; and they beheld God, and did eat and drink.
12. ויאמר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הַהָרָה וְהִיא-שָׁם וְאֶתְנָה לְךָ אֶת-לִוְיֹת הָאָבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם:
 12. And YHVH said unto Moses: 'Come up to Me into the mount and be there; and I will give thee the tables of stone, and the law and the commandment, which I have written, that thou mayest teach them.'
13. ויקם מֹשֶׁה ויהושַׁע מִשְׁרָתוֹ ויעל מֹשֶׁה אֶל-הַר הָאֱלֹהִים:
 13. And Moses rose up, and Joshua his minister; and Moses went up into the mount of God.
14. וְאֵל-הַזְּקֵנִים אָמַר שִׁבוּ-לָנוּ בָּזֶה עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהִנֵּה אֶהְרֵן וְזוּר וְעִמָּכֶם מִי-בְּעַל דְּבָרִים יָגֵשׁ אֲלֵהֶם:
 14. And unto the elders he said: 'Tarry ye here for us, until we come back unto you; and, behold, Aaron and Hur are with you; whosoever hath a cause, let him come near unto them.'

Aliya: Maftir

15. ויעל מֹשֶׁה אֶל-הָהָר וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת-הָהָר:

15. And Moses went up into the mount, and the cloud covered the mount.

16. וישכן כבוד יהוה על-הר סיני וכסהו הענן עשית ימים ויקרא אל-משה ביום השביעי מתוך הענן:

16. And the glory of YHVH abode upon mount Sinai, and the cloud covered it six days; and the seventh day He called unto Moses out of the midst of the cloud.

17. ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל:

17. And the appearance of the glory of YHVH was like devouring fire on the top of the mount in the eyes of the children of Israel.

18. ויבא משה בתוך הענן ויעל אל-ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה: (פפפ)

18. And Moses entered into the midst of the cloud, and went up into the mount; and Moses was in the mount forty days and forty nights.

- End of Parasha -